

Nový Jeruzalém č. 9/2014

Zpravodaj pro 177. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Pavlově – ve !!! čtvrtěk 11. září 2014 !!! v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešné

Ve středu 13. srpna přijelo a přišlo na pouť NJ do Olešné pěti autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 6 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Jacka Kruczka na pouti NJ v Olešné:

Milé sestry, milí bratři – nejsem žádný řečník, ale, když už jsem tady, tak **prosím Ducha Svatého, aby mě použil, abychom se mohli zamyslet nad tajemstvím naděje. Tam, kde je matka, tam je naděje.** Lid, který chodí ve tmě vidí veliké světlo. Obyvatelům temné země schází světlo. Zítřka budeme prožívat památku sv. Maxmiliána Maria Kolbeho – kněze a mučedníka z Osvětimi. Místa, kde bylo zavražděno - v Osvětimi a Březince – více než jeden a půl milionu lidí. Tam, kde řádil ďábel, kde byla drcena lidská důstojnost, kde **mnoho lidí přišlo o naději.** Pět let po ukončení války bylo papežem vyhlášeno dogma o Nanebevzetí Panny Marie -slavnost 15. srpna. Zajímavé, že bylo vyhlášeno 1.listopadu 1950 – ten den, kdy vzpomínáme **na nebe,** kdy vzpomínáme na cíl lidského života. **Na nebe,** do kterého vstoupil Ježíš a vzal svou maminku. **Na nebe,** ve kterém člověk získává člověk svou důstojnost, pokud o ni přišel zde na zemi. **Nebe,** které je místem – cílem našeho života. **Když člověk věří na nebe má velikou naději.** V pátek to bude 60 let, kdy papež na památku výročí 100 let od prohlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie, zavedl svátek P. Marie Královny. Je **královnou nebe a země, je naší královnou,** je matkou Boží. **Tam, kde je matka, tam je naděje** – Nový Jeruzalém. Vraťme se do starého Jeruzaléma. Když dnes člověk prochází Jeruzalém – je to pěkné město. Místo, kde se člověk může zastavit nad Božím hrobem, kde se může dotknout místa, kde byl kříž. **Basilika Božího hrobu nám mluví o naději.** Ale když vyjdeme z basiliky – o pár ulic dál, projde se kolem zdi náfků, mešity Al Aksa, mešity Omara, kolem toho cítí neklid. Mladí lidé – holky i kluci – vojáci – mají s sebou velké pušky, jsou na každých pár metrech. Neustále člověk slyší, že tam a tam byl atentát. Člověk poznává, že Jeruzalém – město míru a pokoje – a pokoj tam asi nikdy nebude. Pár kilometrů dál je Nazaret – v Galilei. Místo, kde se narodila P. Maria, narodil se sv. Josef. Místo, kde po návratu z Egypta žila Svatá Rodina. I dnes člověk cítí na tomto místě klid. Židé i Palestinci se mají docela rádi. Člověk tam cítí atmosféru božského pokoje. Jakoby v Nazaretě byla předpověď Nového Jeruzaléma. **Tam, kde je matka, kde je Marie, tam je naděje. Dítě, které je blízko maminky, už neplače.** Maminka pomůže vyřešit problém – podívá se na své dítě a ví co potřebuje. Svatá rodina je pro nás vzorem i příkladem do našeho života. Josef a Maria. K Marii přichází anděl. Čas Zvěstování – Slovo se stalo tělem. Ale bylo tak krásné, jak si to představujeme? Přijde anděl, řekne co se stane – Marie řekla: Jsem služebnice Páně, celá šťastná odejde za Josefem a řekne mu: Josefe, jsem těhotná a Josef si řekne: Tak to je fajn, z Ducha Svatého jsi počala. Nebylo to tak jednoduché. Ten vztah, manželství, prošlo velikou zkouškou. **Marie, Josef – jsou svatí, protože se modlili, protože si navzájem věřili, důvěřovali a milovali Boha nade všechno. Protože jeden i druhý – důvěřovali Pánu Bohu.** Marie i Josef z Nazareta chtějí přijít do vašich vztahů, do vašich manželství. **Do jaké míry manželé důvěřují a ve všem chtějí naslouchat Pánu Bohu? Pán Bůh má být první, kdo rozhoduje důležitě věci v manželství!** A jejich syn jako dítě, pracuje, učí se od Josefa i své maminky. Naslouchá svým rodičům. Jsem mladý člověk – nakolik naslouchám a poslouchám své rodiče? Jsou pro mě vzorem a příkladem? Mám k nim úctu? Naplňuji svůj život Bohem? Podívejme se do našich rodin. Nemáme na sebe čas! Čas, kdy jsme spolu a nasloucháme. Mluvíme spolu? Děti nemají čas na rodiče, nemají čas sami pro sebe. Dovolují sdělovacím

prostředkům, aby je okrádali i čas a jsou chudí. **Tam, kde je Bůh na prvním místě, tam se dá všechno vyřešit.** Zkouška Marie a Josefa na začátku byl neuvěřitelně veliká. **Josef a Marie museli mít důvěru v Pána Boha i tam, kde nebyla naděje.** I v této těžké situaci si navzájem věřili a důvěřovali – na Pána Boha měli v životě čas. Nový Jeruzalém – Panna Maria nás vede k Novému Jeruzalému. Na Nový Jeruzalém - nebe se těším a věřím tomu, že to bude můj úděl. To znamená, že když mám **naději v Bohu,** skrze Marii, nemám strach, nemám smutek, nemám obavy – co bude zítra. Prostě jako Marie – věřit důvěřovat Bohu.

Nedávno jsem se vrátil z Itálie, z Piemontu. Je tam mnoho poutních míst. Tam, kde se P. Maria zjevila. Mnohde je i obraz, socha, kde P. Maria pláče krví. Místa, kde P. Maria působila a působí dodnes na lid, který je zbožný. Nebo pár kilometrů - asi 300 – odtud je La Saletta. V Alpách, kde se P. Maria zjevila dětem a plakala. V Lurdech, ve Fátimě – zjevila se lidem, dětem, pastýřům, zemědělcům – chudým, prostým lidem. Proč? Věděla, že oni jí ještě **naslouchají.** Dnes prožíváme tady v Olešné zjevení, příchod, setkání s naší matkou – ona přichází k nám. Nejsem možná bohatý, nemusím být vzdělaný, těžce musím pracovat, ale k nám přichází dnes Marie, protože nám věří, **důvěřuje, že jí nasloucháme.** Že přijmeme její poselství. Poslední její věta v Písmu je – udělejte všechno co On vám řekne. Co Ježíš vám řekne. Dnes přichází k nám Marie, tak jako se zjevovala na mnoha místech, také dnes nám chce zjevit **poselství naděje.** Nebudte smutní, nebudte skleslí. **Tam, kde není naděje, tam není život.** Tam, kde ďábel pokouší člověka – tam mu říká – nemáš **naději.** Kde už není nic – tam člověk končí v depresích a často i sebevraždou – nemá naději. **Nový Jeruzalém – Marie nám chce dnes říct – mějte naději,** nebudte skleslí. Možná mám starosti, problémy. Můžu já i každý z vás vykládat co nás bolí v životě, možná je toho moc. Doba je jaká je. Ale do té doby, života přichází Pán Bůh. P. Maria nám ukazuje a říká: když mu věříš: *Lid, který chodí ve tmě vidí veliké světlo. Obyvatelům temné země schází světlo.* To světlo je naděje. Lid, který jde, který hledá. V nebi máme matku, ona je naší matkou, máme maminku v nebi, která se za nás přimlouvá, která **nás učí – mít naději.**

My křesťané, my věřící – nemůžeme odcházet z kostela a stěžovat si, nadávat, pomlouvat a být smutní! To nemůže být jedno s druhým spojeno! Jsem křesťan, to znamená, žiji nadějí, i přes kříže, starosti, pronásledování. Nesu radost do života, optimismus, pokoj v srdci. A nebo jsem smutný, když mě nic nebaví – tak jako dnešní děti a mládež – často to slyším: Mě už nic nebaví. Musím si říct moje křesťanství je pseudokřesťanství. To znamená, musím se znovu obrátit na svou učitelku – Pannu Marii a od ní se učit. Rozjímat před mši svatou často modlitbu růžence. Uvědomovat si v tom desátku, co Ježíš prožíval, co prožívala P. Maria – velkou zkoušku, těžkou zkoušku víry. Jsme vyzváni k radosti a abychom nesli radost a naději do světa. Často nám to připomíná papež František, který letí povzbudit věřící a mládež do Koreje. Jsme pozváni. Všechno je možné. Nový Jeruzalém. Tam, kde je matka tam je naděje.

Po mši svaté a adoraci: Dnes v Olešné jsme se mohli přesvědčit, že Poláci jsou všude. Jsme vaši a díky Bohu, že jsem mohl zde být poprvé, že jsme se mohli zastavit a uvědomit si že ta naděje, Nový Jeruzalém, že si můžeme vzít naši maminku do svých životů. Tam, kde je matka, tam je naděje. Přeji Vám šťastný návrat domů.

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **1 095 Kč,** které jsme darovali podporu dětí z početných rodin při pěší pouti na Velehrad. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Arturovi a farníkům z Olešné, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Pavlově, kterým je P. ThLic. MUDr. Bohdan Sikora, představený řádu minoritů v ČR:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště Bogdan Maria Sikora, Ukončil jsem šedesátý rok života. Dětství jsem měl relativně krásné. Narodil jsem se totiž po smrti Stalina. Víru jsem čerpal od své maminky. V mládí ovšem hledání světských radostí. Zvrat nastal až při studiu medicíny, kdy jsem začal hledat smysl života a našel jsem jej v Bohu. Po čtrnáctileté lékařské praxi jsem našel povolání v Řádu minoritů. Vystudoval jsem teologickou fakultu a byl vysvěcen na kněze.

Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Vnímání Boží přítomnosti, schopnosti empatie, vstřícného vztah k druhým, vytrvalosti ve snaze dosáhnout cíle.

Co bylo tím nejdůležitější impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Touha pomáhat druhým. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Svatý Antonín Paduánský a svatý Maxmilián Maria Kolbe. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Role prostředníka při smířování lidí s Bohem. **Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?** Sám má usilovat o růst ve víře, modlit se za lidi ve svém okolí a evangelizovat pod vedením Ducha Svatého. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti?** Služba dětem, hledajícím a nemocným.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Pavlově? Sběrka bude obětována na ochranu počatých dětí před narozením a jejich rodiče. Tady je začátek všech našich problémů. Dokud budeme zabíjet ty nejmenší a nejbezbrannější, do té doby se budeme utápět sami v nekonečných problémech a utrpení. Nejvíce se v této oblasti angažuje Hnutí pro život – výtěžek sbírky pošleme jim.

Kde vás nejvíce „tlačí boty“? Je to asi problém nedostatku povolání k řeholnímu životu zvláště do našeho řádu. **Na co se nejvíce těšíte?** Na Boží království. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Statečnost slovenských a polských biskupů říkat v dnešní době pravdu ohledně novodobých ideologií. **Prožíváme rok rodiny – co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat?** Rodiny potřebují především solidní křesťanskou nauku založenou na evangeliu a tradici Církve, společenství jiných věřících rodin a moudrost při používání medií

Rok rodiny - rodina a duchovní povolání – (6) – odpovídají rodiče duchovních:

Rodiče: Jan a Františka – děti: Dana, Marie, P. Jan.

- 1. Když jste plánovali společný život – kolik jste chtěli mít dětí?** Počet dětí jsme neplánovali.
- 2. Napadlo Vás, že by z Vaší rodiny byl kněz?** Nás ne, ale jeho prarodiče si přáli mít ze svých synů kněze a v příbuzenstvu dva kněze máme.
- 3. Pamatujete, co jste cítili, když Vám syn oznámil zprávu o povolání stát se knězem?** Díky jeho nemoci jsme přemýšleli, zda je to vůbec možné. Pán Bůh je mocný a synovu touhu naplnil.

Zpráva a poděkování.

Pán Bůh zaplat' - dobrodincům za jejich dary a pomoc – duchovní i hmotnou při XIV. pěší pouti na Velehrad (Vítchovský proud). V neděli se vydalo asi 25 poutníků pod vedením P. Artura Cierlického a P. Pavla Habrůvce z Radešinské Svratky na Vítochov. V pondělí po přijetí nových poutníků se z Vítochova do Olešnice přes Vírskou přehradu a Rovečné vydalo 72 poutníků a ze Sebranic u Litomyšle 8. V úterý z Olešnice vyšlo 92 poutníků přes Křetín, Letovice do Boskovic. Ve středu nás z Boskovic vyšlo 91, modlili jsme se u rodného domu Tomáše kardinála Špidlíka, který je pohřben na Velehradě za hlavním oltářem a patří k velkým postavám Církve 20. a 21. století. V poledne jsme spočinuli u P. Marie Bolestné a odtud bohatší o 8 poutníků pokračovali přes Senetářov do Ruprechtova. Po mši svaté nám P. Opálka dal větu - perlu na cestu: Všechno z lásky k tobě Bože a všechno pro tebe Bože. Ve čtvrtek jsme vyšli v počtu 103 poutníků z Ruprechtova do Račic, kde jsme se spojili s proudem Velkomezeříčským – a počtu 177 jsme došli přes Hostěnice, Kozlany do Milonic. V pátek nás čekala nejnáročnější etapa – z Milonic na horu sv. Klimenta, kde jsme se setkali s proudem Vranova nad Dyjí a Znojma – a společně děkovali za Cyrilometodějské dědictví. Potom jsem došli do Boršic, odkud jsme v sobotu posílili o ty, kteří přijeli autobusy putovali posledních osm kilometrů na Velehrad. Zde jsme obnovili v basilice zasvěcení našeho národa Panně Marii z roku 1993, přijali nové členy SČS a sv. růžencem připravili na mši svatou. Tuto modlitbu předfíkávali rodiny – celou pouť nás provázela prosba: „V roce rodiny – za posvěcení rodin a rodiny v těžkostech.“

Koncelebrovanou mši svatou vedl probošt Pavel Pacner z Mikulova. V promluvě podtrhl tři body: 1) Písmo Svaté krmí naši duši – **čím krmíš svou duši?** 2) svatí Cyril a Metoděj byli odvážní – **měj odvahu víru přijmout a předávat** 3) Lásky – věrozvěstové získali Bohu národ láskou celý – **měj lásku ke všem.** Po odpoledním občerstvení a odpočinku (skákací hrad) jsme vyslechli přednášku probošta P. Petra Piňhy k 25. výročí listopadu a svatořečení sv. Anežky a po

svátostném požehnání jsme se pozvánkou na 15. pěší pouť na Velehrad v roce 2015 rozjeli domů.

Velmi časté téma pouti bylo počasí. Nejvíce otázek, které jsme dostali, znělo: „Zmokli jste?“ a nejvíce přání, které nám lidé říkali znělo: „Jen aby vám nepršelo.“ Také poutníci sledovali předpovědi počasí, které zněly pochmurně a deštivě a slibovali slunečno až na příští týden. K tomu zaznělo několik poznámek: *Člověka často víc zajímá jaké bude počasí a ne jestli se dostane do nebe. Počasí řídí Pán Bůh a ne radary a meteorologové, a přitom Pánu Bohu lidé moc nevěří, zato předpovědači se těší všeobecné důvěře – i když jejich předpovědi se často nevyplní.* Závěrečná zpráva: **Díky Pánu Bohu a mocné přímluvě P. Marie jsem za celý týden jen jednou pořádně zmokli** a ti, kteří nepoužili deštník ani pláštěnku - do večerního cíle - na nich vše uschlo. Děkuji zvláště za podporu dětí z početných rodin – v našem proudu jich bylo celkem 45 – jejich rodiče nemuseli platit žádné povinné poplatky na pouti. Je dobře, že Církev o které jsme na pouti rozjímali, touto nepatrnou formou podporuje rodiny, které se otvírají životu. Kdybych měl vyjmenovávat všechny, kteří nám pomohli, tak bych musel vydat zvláštní přílohu a stejně bych na někoho zapomněl. Pán Bůh vše dobré odmění – to je naší víra a naděje – ještě jednou Pán Bůh zaplat'. **Podrobné informace o 14. PPNv najdete na WWW. poutník-jan.cz**

Pouť do Medugorje 24. - 28.10. 2014 - informace u Václava Šustry, tel. 777 640 961

11. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Letošní pouť bude - díky jubileu - je to 10. roků co byl P. Kubíček - 11. září 2004 - na faře v Třebenicích zavražděn – rozšířena.

V pátek 12. září 2014 Vás zveme do Kunštátu – večer v 18 hodin bude sloužit mši svatou Mons. Jiří Mikulášek, generální vikář brněnské diecéze.

Sobota 13. září 2014 - 11. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Začátek v 8 hodin u hrobu P. Kubíčka na hřbitově v Kunštátě. Odtud pěšky do Sloupu v Moravském krasu.. Během putování je možné přijmout **svátost smíření** (účast přislíbilo několik kněží). Modlitby a celý program budeme obětovat **na smír za vraždy kněží v naší vlasti.** V Doubravici na faře bude polední zastávka s občerstvením. V kostele v Doubravici vydá svědectví o obrácení jednoho z vrahů P. Kubíčka – **vězeňský kaplan P. Michael Martínek SDB.**

V Sloupu bude program – **16 – křížová cesta** podle P. L. Kubíčka, **16,30 – bolestný sv. růženec, 17 – mše svatá – o. biskup Mons. Vojtěch Cikrle.**

Po mši svaté vylosování poutnické tomboly a autobus odveze pěší poutníky zpátky do Kunštátu. **Jízdní řád autobusu do Sloupu: Vír...14,35, Bystřice (u aut. nádraží Zdar)...14,45, Stěpánov...14,50; Hodonín...15,00; Rozseč...15,05; Kunštát...15,10; Letovice (náměstí)...15,20; Boskovice (u Zlaté růže)...15,35; Valchov...15,40; Némčice...15,45; Ludíkov...15,50.**

Neděle – 14. září 2014 - odpoledne – pouť na Kulíšek (info – fara Kunštát 604538482)

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	13. listopad	Měřín	15. prosinec	Olešnice		
2015	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svratka	březen	Křižanov
	duben	Lísek	květen	Nové Veselí	červen	Jimramov
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Radostín
	říjen	Jámy	listopad	Bystré	prosinec	Olešnice

2016 květen Bohdalov

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 178. pouť NJ – v pátek 13. října 2014 v 18 hodin do Jam .

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www. rovecne.farnost.cz.